

z dnia 4 września 2012 r.

w sprawie określenia szczegółowych zasad, sposobu i trybu umarzania, odraczania terminu zapłaty lub rozkładania na raty spłat należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Sierakowice oraz jej jednostkom podległym, warunków dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga będzie stanowić pomoc publiczną oraz wskazania organu do tego uprawnionego

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) w zw. z art. 59 ust. 1-3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 157, poz. 1240 z późn. zm.)

Rada Gminy Sierakowice u c h w a ł a, c o n a s t ę p u j e:

§ 1. Określa się szczegółowe zasady, sposób i tryb umarzania, odraczania terminu zapłaty lub rozkładania na raty spłat należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny, przypadających Gminie Sierakowice oraz jej jednostkom podległym, zwanych dalej „należnościami pieniężnymi”, a przypadających od osób fizycznych, osób prawnych, jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, zwanych dalej „dłużnikami”, warunki dopuszczalności pomocy publicznej w przypadkach, w których ulga będzie stanowić pomoc publiczną oraz wskazuje się organy uprawnione do udzielania ulg.

§ 2. Należnościami pieniężnymi, o których mowa w § 1, są zaległe i bieżące należności pieniężne zwane „należnościami głównymi” przypadającymi od jednego dłużnika wraz z należnymi odsetkami i kosztami dochodzenia należności zwane „należnościami ubocznymi”, według stanu na dzień umorzenia, odroczenia terminu zapłaty lub rozłożenia na raty, a jeżeli należność główna została zapłacona – suma należności ubocznych.

§ 3. Przepisów uchwały nie stosuje się do należności pieniężnych, których zasady i tryb umarzania, odraczania terminu zapłaty oraz rozkładania na raty regulują odrębne przepisy.

§ 4. Umorzenie, odroczenie terminu zapłaty lub rozłożenie na raty należności pieniężnych może dotyczyć całości lub części należności.

§ 5. 1. Należności pieniężne mogą być umarzane, jeżeli:

- 1) osoba fizyczna – zmarła, nie pozostawiając żadnego majątku albo pozostawiła majątek niepodlegający egzekucji na podstawie odrębnych przepisów, albo pozostawiła przedmioty codziennego użytku domowego, których łączna wartość nie przekracza kwoty 6.000 zł;
- 2) osoba prawna – została wykreślona z właściwego rejestru osób prawnych przy jednoczesnym braku majątku, z którego można by egzekwować należność, a odpowiedzialność z tytułu należności nie przechodzi z mocy prawa na osoby trzecie;
- 3) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów egzekucyjnych i dochodzenia tej należności lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
- 4) jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej uległa likwidacji;
- 5) zachodzi ważny interes dłużnika lub interes publiczny.

2. Umorzenie w przypadkach określonych w ust. 1 pkt 1-4 następuje z urzędu, w formie jednostronnego oświadczenia woli.

3. Umorzenie w przypadku określonym w ust. 1 pkt 5 następuje z urzędu albo na wniosek dłużnika.

§ 6. 1. Umorzenie należności pieniężnej, za którą odpowiada solidarnie więcej niż jeden dłużnik, może nastąpić, gdy okoliczności uzasadniające umorzenie zachodzą co do wszystkich dłużników.

2. Umorzenie należności głównej pociąga za sobą umorzenie należności ubocznych, a mianowicie odsetek i kosztów dochodzenia należności. Jeżeli umorzenie dotyczy części należności głównej, w odpowiednim stosunku do tej należności podlegają umorzeniu należności uboczne, a mianowicie odsetki i koszty dochodzenia należności.

3. Jeżeli umorzenie dotyczy części należności pieniężnej, należy określić termin spłaty pozostałej części zadłużenia.

4. W przypadku, gdy dłużnik nie dotrzymał terminu zapłaty, umorzenie może być wycofane.

§ 7. 1. W przypadkach uzasadnionych ważnym interesem dłużnika lub interesem publicznym w szczególności, jeżeli:

- a) osoba fizyczna nie jest w stanie uiścić należności ze względu na wysokość dochodów oraz zagrożenie dla egzystencji dłużnika i osób będących na jego utrzymaniu wywołane: ubóstwem, bezrobociem, niepełnosprawnością, długotrwałą lub ciężką chorobą dłużnika lub członka jego rodziny, klęską żywiołową lub ekologiczną, zdarzeniem losowym lub sytuacją kryzysową;
- b) osoba prawna lub jednostka nieposiadająca osobowości prawnej, która znalazła się w przejściowej trudnej sytuacji ekonomicznej;

na wniosek dłużnika, termin spłaty należności pieniężnej może zostać odroczone albo należność pieniężna może zostać rozłożona na raty. Okres, na który odroczone spłatę należności albo rozłożono należności na raty nie może przekraczać przewidzianego prawem okresu przedawnienia należności.

2. Udzielanie ulg, o których mowa w ust. 1 następuje w formie pisemnej poprzez zawarcie porozumienia między dłużnikiem a organem uprawnionym.

3. Odmowa udzielenia ulg, o którym mowa w ust. 1 następuje w formie jednostronnego oświadczenia woli złożonego przez organ uprawniony.

4. Od należności, której termin spłaty odroczone albo rozłożono na raty, nie pobiera się odsetek za zwłokę za okres od wydania oświadczenia woli, o którym mowa w ust. 2, do dnia upływu terminu zapłaty całości należności lub poszczególnych rat.

5. W razie przekroczenia przez dłużnika odroczonego terminu spłaty należności albo nieuiszczenia w terminie lub w pełnej wysokości ustalonych rat, przedmiotowe należności pieniężne (dotyczące konkretnej, nieuiszczonej raty) stają się natychmiast wymagalne wraz z należnymi odsetkami za zwłokę, w tym również odsetkami, o których mowa w ust. 4.

6. Za termin zapłaty przyjmuje się dzień uznania rachunku bankowego wierzyciela.

§ 8. Organem uprawnionych do umorzenia, odroczenia terminu zapłaty i rozłożenia na raty należności pieniężnych, o których mowa w § 1 i 2, jest Wójt Gminy Sierakowice.

§ 9. 1. Ulgi udzielone na podstawie niniejszej uchwały w odniesieniu do działalności gospodarczej prowadzonej przez dłużnika, określone w § 5 ust. 1 pkt 5 i w § 7 ust. 1, mogą stanowić pomoc de minimis, a ich udzielanie następuje zgodnie z Rozporządzeniem Komisji (WE) Nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu o pomocy de minimis (Dz. Urz. UE L Nr 379/5 z 28 grudnia 2006 r.), Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy de minimis w sektorze produkcji rolnej (Dz. Urz. UE L Nr 337/35 z 21 grudnia 2007 r.), oraz Rozporządzenia Komisji (WE) Nr 875/2007 z dnia 24 lipca 2007 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy w ramach zasady de minimis w sektorze rybołówstwa i zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1860/2004 (Dz. Urz. UE L Nr 193/6 z 25 lipca 2007 r.).

2. Ulg, o których mowa w ust. 1 udziela się, gdy wartość pomocy brutto łącznie z wartością innej pomocy de minimis dla jednego przedsiębiorcy otrzymanej przez niego w okresie bieżącego roku kalendarzowego oraz dwóch poprzedzających go lat, nie przekracza kwoty stanowiącej 200 tys. euro, a w przypadku podmiotu gospodarczego działającego w sektorze transportu drogowego – 100 tys. euro.

3. Dłużnik prowadzący działalność gospodarczą korzystający z pomocy zobowiązany jest do złożenia wraz z wnioskiem:

- a) wszystkich zaświadczeń o pomocy de minimis, jakie otrzymał w roku, w którym ubiega się o pomoc oraz w ciągu dwóch poprzedzających go lat podatkowych, albo oświadczenia o wielkości pomocy de minimis otrzymanej w tym okresie, bądź oświadczenia o nieotrzymaniu takiej pomocy, na podstawie art. 37 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz.U. z 2007 r., Nr 59, poz. 404 z późn.zm.);
- b) formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis, który stanowi załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 marca 2010 r. w sprawie zakresu informacji przedstawianych przez podmiot ubiegający się o pomoc de minimis (Dz.U. Nr 53, poz. 311) oraz sprawozdania finansowe, o których mowa we wspomnianym wyżej rozporządzeniu;
- c) lub formularz informacji przedstawianych przez wnioskodawcę, jeżeli podmiot ubiega się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie, który stanowi załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2010 r. w sprawie informacji składanych przez podmioty ubiegające się o pomoc de minimis w rolnictwie lub rybołówstwie (Dz. U. Nr 121, poz. 810).

4. Dłużnik korzystający z pomocy de minimis na podstawie niniejszej uchwały jest zobowiązany do przedłożenia w żądanym terminie – na wniosek organu udzielającego pomocy – dodatkowych dokumentów lub informacji niezbędnych dla jej oceny oraz prawidłowego udzielenia.

5. W przypadku, gdy udzielenie ulgi stanowiącej pomoc de minimis nie jest możliwe z uwagi na przekroczenie pułapu dopuszczalnej pomocy lub z uwagi na niedopełnienie obowiązków określonych w ust. 3 i 4, wniosek dłużnika o ulgi pozostaje bez rozpatrzenia.

§ 10. Organ uprawniony, wymieniony w § 8 uchwały, może uchylić się od skutków oświadczenia w przedmiocie umorzenia, odroczenia terminu zapłaty i rozłożenia na raty należności pieniężnych, jeżeli wyjdzie na jaw, że dowody na podstawie których przyznano ulgę, okazały się fałszywe, albo że dłużnik wprowadził ten organ w błąd co do okoliczności, które stanowiły podstawę wydania oświadczenia.

§ 11. Traci moc uchwała nr XXII/228/08 Rady Gminy Sierakowice z dnia 21 października 2008 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu umarzania, odraczania terminu zapłaty lub rozkładania na raty spłat należności pieniężnych, do których nie stosuje się przepisów ustawy – Ordynacja podatkowa, przypadających Gminie Sierakowice lub jej jednostkom organizacyjnym, oraz wskazania organu do tego uprawnionego.

§ 12. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Sierakowice.

§ 13. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Pomorskiego.

Przewodniczący Rady Gminy

Zbigniew Suchta